

Fərqanə MEHDİYEVA

“ÖMÜR MUNCUQ KİMİDİR, QƏFİL DAĞILA BİLƏR...”

SUAL

Hələ nəyimi gördün
Bu dünyada, nəyimi?
Hansı sözümlə çalıb
Oxudun ürəyimi?

Qəlbində yatdı yoxsa
Yorğun düşən hər varaq?
Ötən günümə baxdın?
Biri qara, biri ağ.

Bir söz soruşacaqdım,
Soruşammadım amma.
Şəklimə baxıb dedin:
“Belə qəmli dayanma”.

Hansı misra süzüldü
Ürəyindən, canından?
Qoydunmu nidaları
Ayrılığın yanından?

Qorudunmu bəndləri
Qapısından çöləcən.
Necə oxudun məni
Nöqtədən vergüləcən?

Bəlkə, bu da bir işdi –
Görüşmədik bir daha.
Necə dözüb dayandın
Suallar çəkən aha?

Hələ nəyimi gördün
Bu dünyada, nəyimi?
Hansı sözümlə çalıb
Oxudun ürəyimi?

HAYANA GEDİB ANAM?

Gəzirəm qərib-qərib,
Nə ümid var, nə inam.
Adam qalmır soruşum–
Hayana gedim anam?

Uşaqları yanında,
Canını qoyub gedib;
Atam təzə aldığı
Donunu qoyub gedib.

Qaranlıqda itənim
İşığa oxşayırdı;
Elə qocalmışdı ki,
Uşağa oxşayırdı.

Yeddi uşaq yellədən
Beşiyi qalib belə.
Kəndi-kəsəyi, evi,
Eşiyi qalib belə.

Dindirəndə can deyən
Adımı qoyub gedib.
Möcüzəyə bax, Allah,
Dəli kimi sevdiyi
Atamı qoyub gedib.

Dözəmmir yoxluğuna,
Həyəət-baca ağlayır.
Hər səhər dən səpdiyi
Toyuq-cücə ağlayır.

İçində dolu su da,
Sənəyi küsüb, Allah.
Neçə gündür süd vermir,
İnəyi küsüb, Allah.

Doyunca geymədiyi
Toyluğu qalib orda.
Anasından yadigar
Yaylığı qalib orda.

Bəlkə, uçub göylərə,
Günəşlə, Ayla gedib?
Üz-gözündə bayatı,
Dilində layla gedib.

Gəzirəm qərib-qərib
Nə ümid var, nə inam.
Siz deyin ay adamlar,
Hayana gedib anam?..

MƏNİ YAĞIŞDA SAXLA

Çıxaq enişə doğru,
Dur gəl, yoxuşda saxla.
Aç könlünün qarısını,
Məni çıxışda saxla.

Qışı bizə düşmədi,
Xoşu bizə düşmədi,
Yaşı bizə düşmədi,
Quru baxışda saxla.

O qədər xatirə var,
Gözlərimdi suvarar,
Yaz adımı divara,
Torpaqda, daşda saxla.

Ocaq haqqı, od haqqı,
Çəmən haqqı ot haqqı,
Ayır haqdan nahaqqı,
Ömürdə, yaşda saxla.

Üşüdüümü bu ocaq?
Damlalar saçaq-saçaq,
İslanmışın yağışdan
Nə qorxusu olacaq,
Məni yağışda saxla.

AĞACA SÖYKƏN, DARIX

Biri oda dönəndə,
Biri dönüb su olar.
Arabir vaxt tapanda,
Darix mənimçün, nolar.

Bir az bağısla məni,
Belə səhvin içində.
Darix çölün düzündə,
Darix evin içində.

Piyada yol gedəndə
Lap qəfil səksən, darix.
Günəşin üzünə bax,
Ağaca söykən, darix.

Yazdığım məktubları,
Götür səfərə qalmış.
Darıx axşamtərəfi,
Darıx səhərə qalmış.

Biri oda dönəndə,
Biri dönüb su olar.
Arabir vaxt tapanda,
Darıx mənimçün, nolar.

YARAŞDI BƏXTİMƏ QƏŞƏNG AYRILIQ

Dağlara, daşlara dedim dərdimi,
Qarışıq yuxumu yozan olmadı.
Hər çatan bir pozan aldı əlinə,
Səni taleyimə yazan olmadı –
Mən sənənin ömrünə çata bilmədim.

Könlünü açmadı o yazın yolu,
Dolandı boynuma Arazın qolu.
Tutub əllərindən upuzun yolun –
Mən sənənin ömrünə çata bilmədim.

Çəkdi ürəyimi şişə ayrılıq,
Sındı çilik-çilik şüşə ayrılıq,
Yaraşdı bəxtimə qəşəng ayrılıq,
Mən sənənin ömrünə çata bilmədim.

Qəlbi qırıq, para ömür yaşadım,
Allah, üzüqara ömür yaşadım,
Qızara-qızara ömür yaşadım –
Mən sənənin ömrünə çata bilmədim.

Mən sənə yüyürdüm, qaçdım min dəfə,
Bağlı pəncərəmi açdım min dəfə.
Çox da ürəyindən keçdim min dəfə,
Mən sənənin ömrünə çata bilmədim.

Bir göz qırpımında itib qayıtdım,
Dəniz gözlərində batıb qayıtdım,
Dünyanın axrına çatıb qayıtdım,
Mən sənənin ömrünə çata bilmədim.

OLACAQSAN

Sən mənim bəxtimə doğan bir günəş,
Sən mənim ömrümə gün olacaqsan.
Qalıb ürəyimdə arzu da, kam da,
Bəs nə vaxt arzuma tən olacaqsan?

Taleyin hökmüdü ya bahar, ya qış,
İstəsən, könlümün oduna qarış.
Kim bilir, bəlkə də, alnıma qırış,
Saçıma vədəsiz dən olacaqsan.

Şirin bir arzuya dönə xəyalın,
Kaş ki, gözlərimdə gülə vüsalın,
Qaçardım yoluna ayağıyalın,
Bilsəm ki, qismətim sən olacaqsan.

HƏLƏ AÇAMMIRAM DOLAŞIQ ÖMRÜ...

İlahi, şamını özün vermişən,
Yandırım dam altda bu işıq ömrü.
Macalım yoxuydu salam sahmana,
Durum yığışdırım qarışıq ömrü.

Bu candı, bu da ki qurduğum yuva,
Göyerməz ümidi gözümdən suvar.
Əlimdən nə gəlir, özgə nəyim var?
Düzüm sətirlərə yaraşlıq ömrü.

İllərdi... arxamca gülüşüb qalıb,
Dərdini-sərini bölüşüb qalıb.
Necə dünyəndüsə ilişib qalıb,
Hələ açammıram dolaşlıq ömrü.

Yerisəm qurtarmaz bu yol, bu küçə,
Qoşula bilmədim baş alan köçə.
Dindirmə, kırıməz qırx gün, qırx gecə,
Qoyma danışdırım bu aşıq ömrü.

DAŞYONANLA SÖHBƏT

Usta, alverin çox olar,
Bu qara rüzgarla çağla.
İstəyirsən bir beh verim,
Yaxşısının mənə saxla.

Hardan gəlib çıxdım bura,
Bir özgə yolum olmadı?
İndidən alım, sonralar
Bəlkə, heç pulum olmadı...

Bax, üzümə baxır o daş,
Sındırma, könlü xoş olsun.
Eləsini saxla, qardaş,
Başıma yaraşan olsun.

Bəlkə, almasam da olar,
Bu ehtiyac bir həvədi.
Qəbrimin üstə qoymağa
Başıma düşən daş bədi!

Birin behlə, çıxım gedim,
Kimsəyə gərək olmasın.
Nə qəribə peşən varmış,
Görüm, mübarək olmasın!

Yonduğun məzar daşları,
Sənə dərd, azar verməsin.
A müştəri gözləyənim,
Heç Allah bazar verməsin!

BİLİRSƏN, SÖZ ADAMIYAM

Ay sinəmə dağ çəkənim,
Gəl məni düzlə aldatma.
Yoxsa sənə üz vermişəm,
Üzümü üzlə aldatma.

Donmuşam, yumşaq deyiləm,
Əyilmişəm, şax deyiləm,
Mən daha uşaq deyiləm,
Deyib də "gözlə" aldatma.

Dünyanın düz adamıyam,
Tanrının öz adamıyam,
Bilirsən, Söz adamıyam,
Sən məni sözlə aldatma.

BÖYÜMƏDİM, UŞAQ QALDIM

Nə barışdım bu dünyayla,
Nə də bir yol küsdüm, anam.
Verdiyən ömrü varağa
Misra-misra düzdüm, anam.

Qaldım necə, öldüm necə,
Axırı gördüm heç-heçə,
Baxdım güzgüyə bir gecə,
Öz-özümü süzdüm, anam.

Gün kimi qara-ağ qaldım,
Dərdin üzünə şax qaldım,
Böyümədim, uşaq qaldım,
O ki var uduzdum, anam.

MƏKTUB

Dəyişə bilmədi bu illər məni,
Elə həmənküyəm sadələvh, fağır.
Xəbərin oldumu, başına dönüm,
Bir dərdə düşmüşəm özümdən ağır?

Sən getdin, dünyada nələri gördüm,
Bir qız da doğmadın deyəm, bacım var.
Nə pula, nə vara, nə də şöhrətə,
Bircə can sözünə ehtiyacım var.

Kimsə yox qarımı özümtək açan,
Sənsiz yaralarım bitişmir, Ana.
Bu kasıb komamda nəyim yoxdu ki,
Başımın sığalı çatışmır, Ana.

Boylandım gülümsər şəkillərimdən,
Üşüdüm, darıxdım, sıxıldım, Ana.
Hər kəsin dünyada bir düşməni var,
Mən özüm-özümdən yıxıldım, Ana.

Bu xəbər ox kimi bağrını dələr,
Çatlayar torpağı bürünər qəmə.
Bir dəfə ölmüşdü, min dəfə ölər,
Xəstə olduğumu atama demə.

Mən də misra-misra qovrulmuş odla,
Həsərdən ağaran saçını hörüm.
Ay Ana, yıxılımla ayağın altında,
Qoy mən də cənnəti gözümlə görüm.

Dəyişə bilmədi bu illər məni,
Elə həmənküyəm sadələvəh, fağır.
Xəbərin oldumu, başına dönüm,
Bir dərdə düşmüşəm özümdən ağır?

19 FEVRALIN ŞEİRİ

Hansı gün doğuldum elə,
O dad hanı, o tam hanı?
Gəlişimə qurban kəsən
Anam hanı, Atam hanı?

Hanı mənim o xoş çağım?
Hanı qırmızı yaylığım?
Hanı sınıq oyuncağım?
Hanı kövrək uşaqlığım?

Quş qanadlı ötdü günlər,
Şirin hanı, acı hanı?
Yarpağına söz yazdığım
Hanı tut ağacı, hanı?

Ürəyimdə bir sirr qalıb,
Qoy çağırım, yarım gəlsin.
Çiling-ağac oynadığım
Uşaqlıq dostlarım gəlsin.

Gəlsin gözlərim önünə,
Coşub qaynadığım günlər.
Bilməyib dünya beş gündü,
Beşdaş oynadığım günlər.

Hansı gün doğuldum elə,
O dad hanı, o tam hanı?
Gəlişimə qurban kəsən
Anam hanı, Atam hanı?

TANRIDİ, ÇIXIB YİYƏ

Heç bekar vaxtı yoxdu,
Başını qatır adam.
Bazarı bağlananda
Adamı satır adam.

Əl atır, ayaq qalır,
Od tutur, soyuq qalır.
Bəs niyə ayıq qalır?
Bəs niyə yatır adam?

Deyir sözün düzünü,
Ömrə baxır, üzülür,
Özgədən çox özünü
Elə aldadır adam.

Min yoxuş əzib çıxır,
Dolaşır, gəzib çıxır,
Sulardan üzüb çıxır,
Quruda batır adam.

Tanrıdı, çıxıb yiyə,
Əlini açır göyə,
İçini yeyə-yeyə,
Görən, nə dadır adam?

GÖYLƏR ŞAİRLƏRİNDİ...

Oğluma

Çıxar, qadası, çıxar,
Şeytan atasız çıxar.
Sonra xatası çıxar
Bəynən oynama, bala...

Göz-qaşın yer süpürür,
Ömürdü... adam sürür –
Zülməti kor da görür,
Aynan oynama, bala.

Bu yer ki var, dərinə,
Yerləşmişən, yerində,
Göylər şairlərində –
Göynən oynama, bala.

YIXILAN BİLSƏ...

Heç kim bilmir qisməti,
Sınacaq, əyiləcək.
Bu gündən sabahadək
Başına nə gələcək?

Həyat sirdi, nağldı,
Batıb boğula bilər.
Ömür muncuq kimidir,
Qəfil dağıla bilər.

Dərdin də ağrı var,
Payız yıxar, qış əyər.
Yıxılan bilsə yerə
Yorğan-döşək döşəyər.

DEMƏ, CANSIZ KAĞIZDI

Könlünə dağdı, bəlkə,
Bu təzə dərdim sənə.
İndicə çəkdirmişəm,
Şəkil göndərdim sənə.

Vaxtsız gələn qonaqdı,
Görən, nə deyir indi?
Şəklim acdı, bilirəm,
Ömrünü yeyir indi.

Gözlərinə yaxşı bax,
Gör bir necə saralıb.
Bəlkə, yuxusu gəlir,
Yol gəlibdi, yorulub.

Demə, cansız kağızdı,
Hərərəti, odu var.
O qədər həsrət çəkib,
Bənövşənin adı var.

Dönüb qayıda bilməz,
Hər yerdən yolu bağlı.
Bəlkə, ona görə də
Boynu bükülü qalıb.

Könlünə dağdı, bəlkə,
Bu təzə dərdim sənə.
İndicə çəkdirmişəm,
Şəkil göndərdim sənə.

ŞAIRİN YAŞI OLMUR

Hara haradı bilmir,
Ağdı, qaradı bilmir.
Ömür indi başlayıb,
Yoxsa yaradı, bilmir,
Şairin yaşı olmur.

Bahara gəndən baxır,
Payızı, qışı olur.
Dünyada şirin nə var –
Dadmağa naşı olur,
Şairin yaşı olmur.

Dağ boyda əzabına,
Tab gətirən sinədi.
Yaranışdan itirir
Ömür adlı sənədi,
Şairin yaşı olmur.

Əyilmir nakəslərə,
Şamşax qalır eləcə,
Çiyində illər yatır,
Uşaq qalır eləcə.
Şairin yaşı olmur.

Bu gedimli dünyada
Ölsə də, diri olur,
Ötüb keçən hər günü
“Aprelin 1-i” olur
Şairin yaşı olmur.

EH... DİLİM QUŞ DİLİDİ

Saldım aləmə soraq,
Bir kağızdı, bir varaq.
Bu dünyanı ƏNƏLHƏQ –
Sandım Nəsimi kimi...

Dolandım çırağına,
Sarıldım varağına.
Tək Tanrı ayağına –
Endim Nəsimi kimi..

Misra qovuran sacam,
Hər şeirə, sözə acam.
Kaş olaydı bir hecam –
Bəndim Nəsimi kimi..

Sür ömrü... alnıaçıq...
Yerin yoxsa, Göyə çıx.
Şəhərim dar ağacı –
Kəndim Nəsimi kimi..

Həsətim mürgülüdü,
Dözümüm daş külüdü..
Eh... dilim quş dilidi-
Dindim Nəsimi kimi..

Yarışdım gərəyimdən,
Oxlandım kürəyimdən,
Soyuldum ürəyimdən-
Yandım Nəsimi kimi!!!

TƏNDİR

Keçib boğazımız gəlib kəndirə,
Dərdimiz bəllidir, dərman tapılmır.
Evin dalındakı qərib təndirə
Gör neçə zamandır çörək yapılmır

Bu uzun-uzadı ömür yolunda
Anamla qoşaca çalışıb təndir.
Ələ düşməyəndə kibrit əvəzi
Anamın içindən alışıb təndir.

Qaçanda ağlayan uşaq səsinə
Əlindən birbəbir düşüb kündələr.
Beləcə, böyüdüb anam bizləri,
Qəlbinin odunda bişib kündələr.

Təndirin tüstüsü çıxanda başdan
Anam gözlərindən su çiləyibdi.
Küt gedən kündəni ovutmaq üçün
Ərkəyana təndiri şillələyibdi.

Əyninə özgə don geyməyən anam
Təndir tüstüsündən yüz don geyinib.
Başını bir kəsə əyməyən anam
Təndirə çatanda min yol əyilib.

Doğma anasitək sevib təndiri,
Könlünə şipşirin ovqat olubdu.
Anam getməyəndə təndirə yaxın
Təndirin sinəsi çat-çat olubdu.

Kündələr üstündə qıvrılan əllər,
Bəs bu gün, görəsən, nələri anır?
Bir zaman təndirdə qovrulmuş əllər
İndi ehtiyacdən alışıb-yanır.

Analar neyləsin, Allahın altda
Bir az da çoxalıb umu-küsüləri.
Əriyən, azalan ömürləritək
Azalır dam altda un kisələri.

Təndir anam kimi doğmadır mənə,
Mən onu müqəddəs ocaq sanacam.
Gün gəlsə, olmasa anam həyatda,
Gün gəlsə olmasa anam həyətdə
Mən yanıb, közərib təndirdən betər
Qaçıb o təndiri qucaqlayacam.

Anam bölə bilər bir tikəsini,
Anam mərd önündə dizin qatlayar.
Damdan əskiltməyin un kisəsini,
Amanın gününü, anamdan qabaq
Həyətdə təndirin bağı çatlayar.

SİZ MƏNİ QOYMAYIN ŞAİR OLMAĞA

Bu da xasiyyətdi, cəhətdi deyin,
Sənə söz deyənin nə həddi, deyin.
Başına bir sənət qəhətdi, deyin,
Siz məni qoymayın şair olmağa.

Yandırın kağızı, yanacaq edin,
Sındırın qələmi, oyuncaq edin.
Üçbəndli şerimi üçbucaq edin,
Siz məni qoymayın şair olmağa.

Keçin qabağıma, yolumu tutun,
Bir az ərək eləyib qolumu tutun.
Hərəniz bir yandan əlimi tutun,
Siz məni qoymayın şair olmağa.

Bacarin içimdən çıxarın məni,
Bir az da incidib çıxarın məni,
Girdiyim küncümdən çıxarın məni,
Siz məni qoymayın şair olmağa.

Qəbrinin qapağı açıqdı, deyin,
Qurduğun yurd-yuva uçqudu, deyin.
Ay ANA, ATAmız yazıqdı, deyin,
Siz məni qoymayın şair olmağa.

Şairlər bölünməz, bütün olurlar,
Tüstüsü çıxmayan tütün olurlar.
Şair balaları yetim olurlar,
Siz məni qoymayın şair olmağa.

Taleyin köçümə köçü çatmadı,
İstədim "beş" alam, "üç"ü çatmadı.
ATAmın, ANAmın gücü çatmadı,
Siz məni qoymayın şair olmağa.

SEVGİ ŞEİRLƏRİ YAZA BİLMİRƏM

Axırdan yazıram, başdan yazıram,
Torpaqdan yazıram, daşdan yazıram,
Ağacdan, budaqdan, quşdan yazıram,
Sevgi şeirləri yazma bilmirəm...

Sevgidi sovuran qanıma elə,
Sevgiyə qurbanlıq canıma elə.
Elə hey deyirəm, Anamı elə,
Sevgi şeirləri yazma bilmirəm...

Şeirlə bölürəm bu tən dərdimi,
Vərəqlər üstündə bitən dərdimi.
Yazıram el-oba, Vətən dərdimi,
Sevgi şeirləri yazma bilmirəm...

Mən misra dərirəm gül ağacından,
Yazıram balamın umacağından.

Yarışıb atamın əl ağacından
Sevgi şeirləri yazma bilmirəm...

Yazıram, ürəyim, könlüm sıxılır,
Sevgisiz ömürəm evi yıxılı,
Nə yazsam, ayrılıq olur axırı,
Sevgi şeirləri yazma bilmirəm...

Bəlkə, əlimdədir, kilid-açarım,
Sevgi şeirləri ümid açarım,
Məni bağışlayın, oxucularım,
Sevgi şeirləri yazma bilmirəm,
Sevgi şeirləri yazma bilmirəm.

EHTİYAC

Tükənib evimdə nə desən elə,
Gəlhagəl dediyin su kimi axır.
Bükülüb bir küncə utandığından
Görək qazanım da üzümə baxmır.

Arzular, istəklər çəkilib dara,
Ürək hər çəkdiyini açıb-bələmir.
Maaş gözləyirəm mən üzə qara,
Maaşsa bir kisə un da eləmir.

Birtəhər keçinim, eh... sabah yenə
Əllərim ehtiyac qulu olacaq, –
Qoy xörək əvəzi atım qazana,
Bilmirəm ya quru, sulu olacaq.

Mən düzüm sözləri vərəq süfrəmə,
Kim bilir, fəmilli, adlı çıxacaq.
Ürək qabarından yaranan şeirin
Çox güman, tikəsi dadlı çıxacaq.

Məni qınamayın, ürək yağım
Sözü qızardacam soğan əvəzi.
Özgə yol tapmadım, üz tutdum hara,
Qonağım olarsız, ay mən kimilər –
Şeir bişirəcəm sabah nahara!

QADINLAR, SIXMAYIN KIŞİLƏRİ SİZ

Allah, üzü dönsün bu zəmanənin,
Görən, çoxmu çəkər beləcə işlər?!
Utana-utana gələrlər evə,
Əli ətəyindən uzun kişilər.

Doğma ocaqları yad gəlir bəzən,
Kimin nə vecinə, kim oyaq, yatan?!
Kişilik adına bəd gəlir bəzən,
Allah, özün saxla bu sıxıntıdan!

Gözümdə dağ olur əlin qabarı,
Əlləri nə haya, köməyə çatır.
Səhərdən axşama qazandıqları
Bircə siqaretə, çörəyə çatır.

Qadınlar, sıxmayın kişiləri siz,
Bəzən kükrəyirik, bəzən daşırıq...
Yox, yox, danlamayın, incitməyin siz,
Mən də içinizdə – özümqarışıq.

Siz elə bilməyin kefindən çıxıb,
Rahat baş qoyurlar elə balınca?
Səhərdən axşama evindən çıxıb,
Düşürlər bir tikə çörək dalınca.

Bilmirlər toyuna-vayına qalsın,
Kim töksün ətkədən daşlarını da.
Görəsən, kimlərin hayına qalsın,
Vallah, itiriblər başlarını da...

Hamı bir havanı çala bilməyir,
Qabağa, de, hansı işini salsın?
İşləyir, haqqını ala bilməyir,
Başına haranın daşını salsın?

Çox çəkməz, şeytana pəriş tikənlər,
Hələ çox sirmimiz qalıb dərinədə.
Fəhlə tikəsinə gözün tikənlər
Şişib dağılacaq günün birində.

Hər evə gələndə siz bilirsiniz,
Qəlbində əlacsız yarası sızlar.
Gözü kölgəlisə uşaq yanında,
Özünə dipdiri qəbir qazırlar...

Qadınlar sıxmayın kişiləri siz,
Eşitsin səsimi qoy uzaq-yaxın,
Yox, yox danlamayın, incitməyin siz,
Köhnəni təptəzə geyinib çıxıb.

Qadınlar sıxmayın kişiləri siz,
Bu da bir dövrəndi, bəxtədi, qismətdi...
Siz Allah, dəyməyin xətirlərinə,
Özləri çəkdiyi özünə bəsd.

PAYIZIN YANINDA...

Ay ömür yarıda könül qıranım,
Payızın yanında gözlərsən məni.
Məni gözləməyə yer axtaranım,
Payızın yanında gözlərsən məni.

Könlünü ovuda-ovuda gəlib,
Göylərdən yerlərə piyada gəlib.
Həmin o ünvana, o ada gəlib,
Payızın yanında gözlərsən məni.

Yaraşmır bu yerim, göyüm əynimə,
Payız don biçdirsin, deyim əynimə.
Payızın donunu geyim əynimə,
Payızın yanında gözlərsən məni.

Qızılı əlindən tutub payızın,
Küsəyən könlünə yatıb payızın,
Başını söhbətə qatıb payızın
Payızın yanında gözlərsən məni.

Ay ömür yarıda könül qarınam,
Sən gələn yollara çıxım, sarınım,
Məni gözləməyə yer axtaranım,
Payızın yanında gözlərsən məni.
Payızın yanında gözlərsən məni.